

Eldåa (utv)

**

Referanse:

Midteng R. 2016. Naturverdier for lokalitet Eldåa (utv), registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2015. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

(Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=5827>)

Referansedata

Fylke: Hedmark
Kommune: Stor-Elvdal
H.o.h.: 615-1095moh
Areal: 21500 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2015
Inventør: REM
Vegetasjonssone: nordboreal 90% mellomboreal 10%
Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon

Sammendrag

Lokalitet Eldåa utv. har blitt kartlagt av Asplan Viak på oppdrag fra Miljødirektoratet med hensikt og gi en naturfaglig vurdering av området tilbudt for frivillig vern samt tilgrensende statseid skog. Eldåa utv. ligger i Stor-Elvdal kommune på grensen til Ringebu kommune. Deler av området grenser mot eksisterende Eldådalen naturreservat.

Topografien er i hovedsak rolig og dominert av slake sør-, nord-, og østvendte lisider. Berggrunnen består av sandstein i veksellag med skifer. Løsmassene består av tykke moremasser eller torv. Skogen i området ligger nesten utelukkende i nordboreal vegetasjonssone og i overgangsseksjonen. Vegetasjonen består i hovedsak av fattige vegetasjonstyper men det finnes også en del områder med rikere vegetasjon i form av høgstaudegranskog, som for øvrig er listet som en nær truet (NT) naturtype. Gran er klart dominerende treslag, furu finnes kun unntaksvis, bjørk er vanlig og selje og rogn finnes som spredte eldre enkelttrær.

De grandominerte områdene har for det meste skog i tidlig aldersfase, dvs. at de domineres av eldre noe svakt flersjiktet naturskog, men som gjennomgående har noe begrensa innslag av viktige strukturer som kjennetegner virkelig gammel skog. Skogen er gjennomgående nokså grovvokst og brysthøydiameter på herskende trær ligger ofte på 30-50 cm i brysthøydiameter, og fåtallig og spredt finnes det trær på 60-80 cm. Alle steder har skogen vært påvirket av tidligere plukkhogster og området har hatt en temmelig homogen hogstpåvirkning. Urskog er mest sannsynlig ikke funnet, og innslaget av urskogsgranskog er lav, og er kun begrenset til et par-tre mindre partier. På statsgrunn er det unntaksvis inkludert litt flatehogd areal for å bedre arronderingen. Granskogen har gjennomgående typisk fjellskogspreg. Innslaget av liggende dødved er gjennomgående lavt og kontinuiteten i liggende dødved er generelt sett lav. Kontinuiteten i stående skog og gamle trær er gjennomgående klart bedre.

Så langt er det funnet 14 rødlistearter hvorav fire trua arter (sibirkjuke, fjellgrankjuke, trollsotbeger og gråsotbeger). Dette er i praksis utelukkende arter knyttet til høyereliggende granskog og er relativt høyt til kun være granskog i tillegg til at enkelte artsgrupper er dårlig undersøkt. De største kvalitetene er knyttet til det nokså høye antallet biologisk gamle trær og områdets nokså store størrelse mht. gammelskog som kanskje særlig er viktig for arealkrevende naturskogsarter. I tillegg finnes mindre partier som har klare kvaliteter for vedboende sopp.

Området oppfyller flere mangler ved skogvernet i Norge og har samlet sett en nokså god mangeloppfyllelse. Av generelle mangler oppfyller området godt «gjenværende større forekomster av gammel skog med preg av urskog eller skog under overveiende naturlig dynamikk.» Selv om en nokså stor andel av dette er myr, fjell og uproduktiv bjørkeskog, er det sannsynlig at området også fanger opp den generelle manglen (de aller største gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende skogområdene), samt andre store områder med minst 10 km² produktiv skog. Området kan også i middels grad sies å oppfylle (særlige når potensialet for knappenålslav tas med i vurderingen) «viktige forekomster av rødlistearter, dvs. områder med konsentrasjoner av slike arter med et omfang egnet til forvaltning ved områdevern». Av regionale mangler i Øst-Norge oppfyller området til en viss grad mangelen i nordboreal sone «høgstaudeskog» og «boreal naturskog, særlig granskog rik på dødved».

I NINA rapport 535 «Naturfaglig evaluering av norske verneområder» under punkt 8.2 «Mangler ved dagens verneområder-mangler ved verneområdenes dekning av norsk naturvariasjon, heter det at: «Det er en klar underdekning av vernet skogareal i alle regioner og mest for Øst-Norge, spesielt av barskog og myrskog.» Området vil på en nokså god måte bidra til økt vernedekning i en nasjonal viktig kjerneregion for gammel fjellskog (som strekker seg langs fylkesdelet fra Atndalen i nord til Åstadsalen i sør) i hvor nettopp en nokså høy andel av verneområder er en av de viktigste argumentene for ytterligere verneområder. I verneevalueringene er en konsentrasjon av verneområder til regioner med høy andel naturskog på landskapsnivå ett av de bærende prinsipp.

At det i tillegg ligger i tilknytning til et eksisterende naturreservat med komplementære naturkvaliteter, øker verdien.

Området ligger i det øvre sjiktet av regionale to-stjerners områder, og ville ved inkludering av påpekte mangler under arrondering nokså raskt kunne bli et nasjonalt (***) verneverdig område. Om hele kløftemiljøet dokumentert i bekkekløft-prosjektet i tillegg sikres, vil området mest sannsynlig være et nasjonalt verneverdig område, og spesielt verdifullt (****).

På dette grunnlag vurderes området i dag isolert sett å være regionalt verneverdig (**).

Feltarbeid

Området ble registrert av Rein Midteng (Asplan Viak) 3-5 august 2015. Dalføret er slakt og mangler i stor grad avvikende terrengformasjoner hvor ofte viktige naturkvaliteter finnes noe som medfører at det var lett å få oversikt over de potensielt viktigste delområdene. Registreringstidspunktet var godt for registrering av karplantefloraen og lav, men noe for tidlig for sopp. Vedboende sopp er tidligere nokså godt undersøkt, mens bakkelevende sopp mest sannsynlig er en lite viktig arts-

gruppe i området da innslaget av rikere berggrunn er lav.

Tidspunkt og værrets betydning

Første dag og første halvdel av andre dag var det gode registreringsforhold. Det regnet svært kraftig andre halvdel av dag to og hele natta til dag tre. Dette medførte flomstore bekker hvorav enkelte ikke var mulig å krysse. Derfor ble ikke areal fra og med kjerneområdet Eldådalen sørvest på sørsiden av dalføret undersøkt. Disse områdene er i stor grad bjørkedominert, og de begrensede grandominerte delene er tidligere undersøkt av Olli Manninen (Manninen, O. 2009. Eldådalen area. 7 s. upublisert). Hans informasjon om disse områdene er derfor innarbeidet i rapporten, og disse deler anses derfor som tilfredsstillende dekket. Også siste dag var det i stor grad oppholdsvær og god sikt. Tidspunktet anses samlet sett som godt for verdivurdering av området.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Lokaliteten inngår i arbeidet med frivillig vern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Hedmark og Norges Skogeierforbund/Norskog og grunneiere. I tillegg inngår noe areal hos Statskog som ikke følger prinsippene for frivillig vern, men hvor alt areal som er verneverdig inkluderes. Undersøkelses-/tilbudsområdet på privat grunn omfatter om lag 35 km², som er identisk med alternativt avgrenset verneverdig område. På statsgrunn er det avgrenset et verneverdig areal på om lag 4,5 km² i tilknytning til førstnevnte. Her er det anbefalt i stor grad å ta ut de deler av undersøkelsesområdet som domineres av hogstflater, ungskog og sterkt gjennomhogd skog. Men unntaksvis er noe slikt areal inkludert av arronderingsmessige årsaker. Ett sted i de østsvendte lisidene er det inkludert areal med mer lavereliggende skog som opprinnelig ikke var en del av undersøkelsesområdet. Her er det eldre kompakt skog hvor det også finnes nøkkelbiotoper, i følge Statskog.

Tidligere undersøkelser

Området er ikke tidligere besøkt av biologer i forbindelse med verne- eller naturtyperegistreringer. Olli Manninen besøkte mye av området i 2008 og 2009 med fokus på å lete etter krevende naturskogsarter (vedboende sopp samt noe lav) og for å avgrense og beskrive områdets naturverdier. Hans registreringer omfatter et større areal enn arealet som er tilbudt til frivillig vern ved at også eldre skog øst for dette ble besøkt.

Beliggenhet

Eldådalen ligger lengst vest i Stor-Elvdal kommune på grensa mot Oppland og omfatter de øvre deler av dette store dalføret som drenerer østover mot Imsdalen ved Imsroa. Lokaliteten er mot nord og sør i hovedsak avgrenset mot fjell, mens den i øst og nordøst i hovedsak grenser mot annen eldre skog. I sentrale deler grenser lokaliteten mot eksisterende Eldåa naturreservat.

Naturgrunnlag

Topografi

Topografien er i hovedsak rolig og dominert av henholdsvis slake sør-, nord-, og østvendte lisider. Som en stor kontrast til dette, ligger den store elvekløfta Eldåa sentralt i området som gradvis mot øst graver seg dypere og dypere ned i terrenget. Kløfta ligger dog i stor grad utenfor tilbudt areal. I Sør finnes et par mindre sidedaler som drenerer nordover mot Eldåa.

Geologi

Berggrunnen består av feltspatførende sandstein i vekslslag med skifer. Løsmassene består av tykke moremasser eller torv.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon, vegetasjonssone: nordboreal 90% mellomboreal 10% .

Skogen i området ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB). Mindre deler av de østre lisidene på statsgrunn ligger trolig i mellomboreal (MB) sone.

Klima

Tykke morenemasser, sen snøsmelting og tilførsel av smeltevann fra fjellområdene kombinert med en del bekker samt den store elva Eldåa sentralt i området, medfører at mye av området også i vekstsesongen har et nokså fuktig klima. Den klare dominansen av granskog styrker også denne antagelsen.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Vegetasjonen i de skogbevokste områdene består i hovedsak av fattige vegetasjonstyper hvor blåbærgran- og blåbærbjørkeskog dominerer, men det finnes også en del områder med rikere vegetasjon. Småbregnegranskog finnes stedvis i noe brattere hellinger og forsenkninger. Fattig til intermediær gransumpskog finnes også spredt men noe sjeldent, og med økende frekvens østover særlig på sørsiden av elva. Spredt finnes partier med høgstaudegranskog helst i tilknytning til bekker, i nedre deler av enkelte lengre liavsnitt og i forsenkninger. Slike areal utgjør i hovedsak begrensede areal, men i de indre bjørkeoppblanda granskogene eller i de rene bjørkeskokene, dominerer stedvis høgstaudevegetasjon. Unntaksvis finnes kildevegetasjon og svak lågurtgranskog.

Gran er klart dominerende treslag, furu finnes kun unntaksvis som ytterst fåtallige spredte trær. Bjørk opptrer relativt sett i begrensa grad i de grandominerte områdene, men med en økende frekvens mot høyden og mot indre strøk. Spredt i hele området finnes selje i form av spredte eldre enkelttrær. Det samme gjelder rogn, men dette treslaget opptrer nok med noe lavere frekvens enn selje. Vierarter er vanlig i fuktigere partier og einer er noe vanlig helst i tørrere samt høyereliggende seternære områder.

Det finnes en god del areal opp mot fjellet som ikke er besøkt og som er dominert av myr og småvokst bjørkeskog. Dette gjelder for eksempel daldragene ved Gravskarven, Foringsskarven og Brennfjellet.

Skogstruktur og påvirkning

De grandominerte områdene har for det meste skog i tidlig aldersfase, dvs. at de domineres av eldre noe svakt flersjiktet naturskog med en del glenner, men som gjennomgående har noe begrensa innslag av viktige strukturer som kjennetegner virkelig gammel skog. Alle steder har skogen vært påvirket av tidligere plukkhogster og området har hatt en temmelig homogen hogstpåvirkning, slik at det er nokså små forskjeller i skogstruktur i området. Men hogstpåvirkningen har likevel vært noe lavere i de høyereliggende og indre deler. Urskog er mest sannsynlig ikke funnet, og innslaget av urskogs nær skog er lavt, og er kun begrenset til et par-tre mindre partier. Dalføret har trolig hatt relativt gode forhold for tømmerfløytning, selv om fosser og stryk i Eldåas kanskje har utgjort hindringer for slikt. Flatehogster forekommer nesten ikke i området, men på statsgrunn er det unntaksvis inkludert litt slikt areal for å bedre arronderingen. Umiddelbart utenfor det verneverdige arealet og mest på statlig grunn finnes det flere til dels store og nylige hogstflater hvorav flere finnes innenfor registreringsområdet på statsgrunn. Skogen her har tidligere hatt kvaliteter som kunne ha vært innlemmet i et verneområde (Manninen, O. upublisert notat). I noen begrensa partier finnes også skog som relativt nylig har vært (trolig de siste 20-30 åra) utsatt for hard gjennomhogst (fjellskogshogst) hvor stort sett bare bjørk og mindreverdige gran er spart.

Granskogen i området har gjennomgående typisk fjellskogs preg med grov basis og rask avsmalning (gulrotpreg), liten oppkvistning, mange skjørtegraner og med mye grov kvist på eldre trær. På statsgrunn i øst finnes også en del areal med skog som enten må ligge i mellomboreal sone eller som i hvertfall ikke har et fjellskogs preg. Denne befinner seg også i aldersfase. Her er skogen noe tettere, mer høyvokst og mindre avsmalnet, og disse delene er viktig for den totale variasjonsbredden i området.

Innslaget av trær med viktige strukturer for det biologiske mangfoldet som grove og gamle greiner, hulrom og stabil og grov bark, er generelt sett økende med høyde for havet og mot indre deler. Skogen her er også mer klimatisk utsatt, slik at det ikke kun er en økende alder som bidrar til dette. Slik skog har vært av lavere interesse for hogst enn mer rettstammet skog i de lavere soneringene, og innslaget av trær over 200 år er vanlig der, og utgjør viktige substrat for krevende arter (se arts mangfold).

Innslaget av liggende dødved er gjennomgående lavt i området og kontinuiteten i liggende dødved er generelt sett lav. Plukkhogster og enkelte steder nyere gjennomhogster kombinert med mye lavbonitet har medført at kontinuiteten i liggende dødved gjennomgående er lav, bortsett ifra i enkelte kjerneområder. Den døde liggende veden er hovedsak i ferske og midlere nedbrytningsstadier, men det finnes også en del spredte sterkt nedbrutte lægre. Påvirkningen fra seterbruk på skogstrukturen virker å være relativt lav. Det er funnet kjerneområder nær slike, og ofte ble ikke gran benyttet i forbindelse med setring til fordel for bjørk. Øst for Nordre Messeltsætra finnes det partier som er førstegenerasjon skog etter tidligere åpen beitemark (nedfalt seter ble sett). Kontinuiteten i stående skog og gamle trær er gjennomgående klart bedre enn i liggende dødved, og innenfor det verneverdige området har nok ingen området vært snauhogd tidligere. I det meste av området finnes det spredt men begrensa med overstandere fra eldre skoggenerasjoner i form av eldre, grovere og avvikende trær spart under de siste plukkhogstene. Innslaget av slike faller med høydemeterene og mot øst.

Skogen i området er gjennomgående nokså grovvokst, noe som nok mest sannsynlig skyldes mye sigevann fra senere snøsmeltning i fjellet og tykke morenemasser. Brysthøydiameter på herskende trær ligger ofte på 30-50 cm, og fåtallig og spredt finnes det trær på 60-80 cm. De fleste av disse noe grovere trærne vokser i indre deler hvor lystilgangen har vært bedre, med høyere andel høgstaude som delvis hindrer forynging av gran og hvor konkurransen fra andre trær samt hogstintensiteten har vært lavere.

Kulturskog ble nok ikke sett, og om skogen vernes, har området generelt sett potensial til gjennomgående danne nokså grovvokst skog over store deler av verneforslaget.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Eldåa (utv). Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Halvmilåsen nord

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 73,2 daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 4.8.2015 i forbindelse med kartlegging av verneverdig skog på statsgrunn på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt av Olli Manninen i 2008, og interessante artsfunn er gjort av ham. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordhellings av Halvmilåsen og omfatter et område med eldre granskog som ellers grenser mot annen eldre men noe mer påvirket skog, mens den i øst grenser mot hogstflater.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype. Dominerende vegetasjonstyper er blåbærgranskog men som veksler med høgstaudegranskog hvor mindre bekker finnes. Gran er klart

dominerende treslag og med spredt bjørk og et fåtall rogn og selje.

Artsmangfold: Sibirkjuke (VU), rynkeskinn (NT), rosenkjuke (NT), harekjuke (NT) og granseterlav (NT) er funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep finnes. Skogen er plukkhogd naturskog og med spredt litt læger i ferske og midlere nedbrytningsstadier.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi viktig-B pga. forekomst av én trua art og flere nær trua arter i kombinasjon med eldre og stedvis noe rik granskog.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

2 Halvmilåsen

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 104daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 4.8.2015 i forbindelse med kartlegging av verneverdig skog på statsgrunn på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt av Olli Manninen i 2008, og interessante artsfunn er gjort av ham. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et område med gammel skrinns naturskog i tilknytning til toppområdet på Halvmilåsen. Det grenser mot annen eiendom i vest som er gjennomhogd for noen ti-år siden, mens det ellers på statsgrunn grenser mot annen mer produktiv skog som i større grad har vært utsatt for tidligere plukkhogster enn avgrenset lokalitet. Mot nord fortsetter også noe lignende skog, men som i enda større grad er uproduktiv.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype. Gran er klart dominerende treslag og med spredt bjørk mest som et undersjøkt. Furu ble kun sett som gamle spredte gadder. Til boniteten å være, er det en del liggende og stående dødved i flere nedbrytningsstadier, men sterkt nedbrutte er klart underrepresentert. Lægrene virker utelukkende å bestå av gran og er av små og midlere dimensjoner. Dimensjonene i herskende tresjøkt er oftest mellom 20-40 cm i brysthøydiameter. De klimatiske karrige forholdene samt tidligere plukkhogst er viktigste årsaker til det.

Artsmangfold: Så langt er ingen interessante kryptogamer funnet. Dette skyldes mest sannsynlig kombinasjon av ugunstig tidspunkt for vedboende sopp og noe begrensa tid til leting etter slike. Pga. forekomster av en del liggende dødved, er det et potensialet for funn av slike.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi B-viktig da lokaliteten har skog som er mindre påvirket av hogst enn omkringliggende skog og som dermed har en del viktige strukturer som er viktig for arts mangfoldet knyttet til eldre naturskog.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

3 Halvmilsbekken

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 150daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 4.8.2015 i forbindelse med kartlegging av et område tilbudt til frivillig vern av skog på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nedenfor Låbråtefjellet og vest for Halvmilsbekken. Den grenser mot annen eldre enten mer påvirket (i øst og sør) eller skinnere skog i mot nord og vest. Det finnes noe mindre blokkmark i området.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype. Gran er klart dominerende treslag og med spredt litt bjørk. Til boniteten å være er forekomsten av liggende og stående dødved høy, og det er liggende dødved i alle nedbrytningsstadier. Dette gjelder også grove lægre. Skogen er urskogsnaer, og i deler av området ble ikke stubber sett. Ut mot kantene av lokaliteten øker innslaget av spredte gamle hogstspor.

Artsmangfold: Av interessante kryptogamer er det gjort funn av svartonekjuke (NT), gubbeskjegg (NT) og tretåspett, men registreringstidspunktet var noe for tidlig for ett-årige sopparter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi A-svært pga. urskogsnaere miljøer. Det finnes også nær trua (NT) arter, og det er et nokså stort potensial for funn av flere interessante arter ved bedre artsletting på et mer gunstig tidspunkt. Positivt for verdisetningen er også at lokaliteten ligger i et større enhetlig naturskogslandskap.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

4 Lokkarbakken

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 296daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 4.8.2015 i forbindelse med kartlegging av et område tilbudt til frivillig vern av skog på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

sen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Nordre Messeltsætra og grenser mot annen eldre skog som er noe mer påvirket. Mot sør øker også innslaget av bjørk og kvaliteten er derfor svakere her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype, men det finnes også en del høgstaudegranskog. Gran er dominerende treslag men det er også en del bjørk, mest sannsynlig av klimatiske grunner. Det finnes til boniteten å være, en del liggende og stående dødved, mest i midlere og ferske nedbrytningsstadier. Sterkt nedbrutte lægre er underrepresentert. Det er også en del grove lægre. Skogen kan betegnes som gammel naturskog, og mindre partier har svakt urskogsnaere deler, men hogst har skjedd på hele lokaliteten.

Artsmangfold: Av interessante kryptogamer er det gjort funn av harekjuke, nær truet (NT), gubbeskjegg (NT), tretåspett, duftskinn, gammelgranskål og lunge- og skrubbenever.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi B-viktig pga. middels stort område med relativ gammel naturskog, enkelte nær trua arter i kombinasjon med eldre og stedvis noe rik granskog. Positivt for verdisetningen er også at lokaliteten ligger i et større enhetlig naturskogslandskap.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

5 Eldådalen sørvest

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 365daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Olli Manninen i 2008, og lokaliteten er beskrevet av Rein Midteng (Asplan Viak) i 2016 i forbindelse med kartlegging av et område tilbudt til frivillig vern av skog på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Til beskrivelsen er det benyttet på upubliserte data i fra hans registreringer (notat) samt funn i fra artskart.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Foringssskarven og sør for Eldåa og omfatter den siste granskogen før bjørka overtar mot vest. Den grenser i nord mot annen eldre granskog og mot fjell og bjørkeskog i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype, men høgstaudegranskog forekommer også. Gran er klart dominerende treslag og med spredt litt bjørk. Urskogsnaer grovvokst fjellskog med grove korte stammer, gamle vridde greiner og en del dødved i alle nedbrytningsstadier preger lokaliteten. Dette gjelder også for grove lægre. Hogstpåvirkningen øker trolig mot øst.

Artsmangfold: Av interessante kryptogamer er det gjort funn av de sårbare (VU) artene fjellgrankjuke, gråsobeger og trollsobeger, de nær trua (NT) artene svartonekjuke, gubbeskjegg, rustdoggnål, rynkeskinn, harekjuke, og granseterlav. Signalartene for eldre skog vasskjuke, langnål, duftskinn, granrustkjuke, tretåspett og gammelgranskål er funnet. Videre finnes lungenever, skrubbenever, grynvreng og glattvreng.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Den aktuelle lokalitetens funksjon for bevaring av denne naturtypen i området vurderes. Er lokaliteten en del av et nettverk med like eller liknende typer eller på annen måte kan sees i en større sammenheng, eller bør den i første rekke betraktes som en isolert forekomst? Dette er viktig informasjon for å kunne gjøre gode vurderinger om samlet belastning (jfr. § 10 nml) ved eventuelle inngrep.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi A-svært viktig da dette er en nokså stor lokalitet med til dels urskogsnaere forhold og med mange funn av rødlistearter hvorav tre trua arter. Lokaliteten ligger også i et helhetlig landskap med eldre naturskog noe som også styrker verdivurderingen.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

6 Foringsbekken

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 156daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 5.8.2015 i forbindelse med kartlegging av et område tilbudt til frivillig vern av skog på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger umiddelbart sør for Eldåa og grenser mot annen eldre enten mer påvirket (i øst og sør) eller skinnere skog imot vest. Lokaliteten ligger i nedre deler av ei nordvendt stedvis noe bratt li.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog og småbregnegranskog i veksling med høgstaudegranskog i forsenkningene er dominerende vegetasjonstyper. Fugletelg, linnea, småmarimjelle, gullris, smyle og blåbær dominerer i de fattigere utformingene, mens det i høgstaudedelene finnes arter som tyrihjel og skogstorkenebb. Gran er klart dominerende treslag og spredt finnes bjørk og mer sjeldent selje og rogn. Einer finnes i busksjiktet. Skogen er naturlig glissen og grantrærne har grønt bra ned til bakken. Til boniteten å være er forekomsten av liggende og stående dødved stedvis høy, og det er liggende dødved i alle nedbrytningsstadier selv om sterkt nedbrutte er underrepresentert. Skogen er i mindre partier urskogsnaer, og her var det vanskelig å finne stubber, men dette skyldes trolig at i høgstaudepartiene råtnet stubber relativt raskt ned og urskog finnes nok ikke.

Artsmangfold: Av interessante kryptogamer er det gjort funn av de nær trua (NT) artene svartonekjuke, gubbeskjegg, rosenkjuke og tretåspett. Signalartene for eldre skog duftskinn og tretåspett er funnet. Videre finnes lungenever og skrubbenever. Artsmangfoldet ble registrert på et noe ugunstig tidspunkt mens knappe- og skorpelavfloraen ikke ble undersøkt. Trolig vil nærmere undersøkelser avdekke flere interessante arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen

og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi B-viktig da lokaliteten har gammel, til dels urskogsnaer naturskog nokså rik på strukturer som er viktig for arts mangfoldet knyttet til eldre naturskog, samt spredte funn av nær trua arter og potensial for flere interessante arter. Positivt for verdisettingen er også at lokaliteten ligger i et større enhetlig naturskogslandskap.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

7 Bubekken

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 172daa

Innledning: Lokaliteten er sist kartlagt av Rein Midteng (Asplan Viak) 5.8.2015 i forbindelse med kartlegging av et område tilbudt til frivillig vern av skog på oppdrag for Miljødirektoratet og Fylkesmannen. Rødliskategorier følger 2015-utgaven for arter og naturtypebeskrivelsen følger faktaark for 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Bubekken og grenser mot nord og øst mot myr, mot vest mot annen eldre skog, mot sør mot mer bjørkeoppblanda skog og mot øst mot annen men mer påvirkta skog. Det er mulig at lokaliteten burde ha vært trukket lenger mot vest. Det finnes en del trolig oppfrysningssmark og derfor er det en del halvstor stein i området.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel granskog utforming gammel høyereliggende granskog er aktuell naturtype og blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstyper. Gran er klart dominerende treslag og med en god del bjørk. Det finnes en del einer i busksjiktet. Skogen er naturlig glissen og grantrærne har grønt bar ned til bakken. Forekomsten av liggende og stående dødved er middels stor i øvre deler, men kontinuiteten i stående gamle trær er god da det finnes en god del biologiske gamle trær på over 200 år.

Arts mangfold: Av interessante kryptogamer er det gjort funn av de sårbare (VU) artene fjellgrankjuke, gråstobeger og trollsstobeger, de nær trua (NT) artene svartonekjuke, gubbeskjegg, rynkeskinn, harekjuke, gryntjafs (vanlig) og granseterlav. Signalarten for eldre skog praktbarksopp er funnet. Mest sannsynlig ble sivspurv (NT) observert, men det kan ikke helt utelukkes at det i stedet var vierspurv. I allfall er miljøet trolig riktig for arten. Sør i området er det en kildebekk med funn av en kildemoseart (*Philonotis* sp.) I følge Torbjørn Høitomt pers.medd., må arten mikroskoperes for bestemmelse av art.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep eller flatehogst finnes innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre skog som omfatter arealer i Eldådalen og mot Gålåseter.

Verdivurdering: Lokaliteten gis verdi A-svært viktig da dette er en nokså stor lokalitet med gammel naturskog og med mange funn av rødlistearter hvorav tre trua arter. Lokaliteten ligger også i et helhetlig landskap med eldre naturskog noe som også styrker verdivurderingen.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen behov for skjøtsel for å ivareta verdiene og for best mulig ivareta disse, må ingen hogst eller tekniske inngrep skje.

Arts mangfold

Karplantefloraen domineres for det meste av nøysomme og vidt utbredte arter. Men i hele området finnes det spredt også partier med rikvegetasjon i form av høgstaudegranskog og klart sjeldnere i form av svak lågurtgranskog. Kildepåvirkta områder ble sett et par steder. Av arter i slike rikere områder kan nevnes tyrihjel, enghumleblom, skogstjerneblom, skogstorkenebb, mjødukt, turt, myskegras, sølvbunke, setermjølke og maigull. Unntaksvis forekommer noe mer krevende planter enn disse i litt rikere sig- eller myrkanter i form av arter som fjellpestrot, bekkedarse, firblad, jåblom, stjernesilde, harerug, legevintergrønn og hvitsoleie. Fjellkvann ble sett et par steder langs bekker. Småttveblad og olavsstake som begge helst forekommer på frisk-fuktig skyggefull mark i eldre skog, er begge uvanlig tallrike i området og finnes spredt mange steder.

Mangel på direkte kalkrike bergarter, bratte soleksponerte skrenter og beliggenhet høyt over havet begrenser dog innslaget av de mest krevende karplantene.

Lokaliteten har mangler i praksis furu, og vurderingen av områdets betydning for arts mangfoldet knyttet til gammelskog må gjøres i forhold til arter knyttet til gran,- bjørk og selje (rogn). De største kvalitetene området har for arts mangfoldet, er nok knyttet til det nokså høye antallet biologisk gamle trær og områdets nokså store størrelse mht. gammelskog. I tillegg finnes mindre partier som har klare kvaliteter for vedboende sopp, men slike partier opptrer mindre vanlig. Det kan her legges til at området i dag for det mest består av gammel naturskog som nå produserer liggende og stående dødved pga. dominans av skog i aldersfase. Det er ingen eller lav ventetid og begrensna flaskehalsperiode for produksjonen av det meste av slike elementer. Nokså stort areal med gammel granskog samt et homogent landskap medfører også at arter knyttet til liggende,- og stående dødved og gamle trær, mest sannsynlig har gode spredningsmuligheter om et naturreservat opprettes. Antallet funn av krevende vedboende sopp er noe lavt, men slikt finnes spredt over det meste av området hvorav sibirkjuke (VU)-én og fjellgrankjuke (VU)-to lokaliteter er de mest krevende. Taigakjuke (VU) som opptrer i de minst påvirkta områdene i regionen er ikke funnet, men den er funnet et par steder ikke langt fra tilbudt område. De fleste nær trua sopparter knyttet til eldre grannaturskog i regionen er funnet. Disse er svartonekjuke, rynkeskinn, rosenkjuke samt andre ikke rødlistede signalarter for slik skog. Fungaen av bakkelevende sopp er dårlig undersøkt (nesten ikke bakkelevende sopp på registreringstidspunktet), men kombinasjonen av naturskog, stedvis noe rik berggrunn og høgstaudeskog gir et potensialet for enkelte krevende arter (som rødsporer) som nettopp opptrer i slik skog.

Lokaliteten mangler bergveggsmiljøer og kløftemiljøer som er viktige for mange lav- og mosearter, men disse finnes på den annen side i stor grad i tilgrensende områder, hvorav deler allerede er vernet. Lokaliteten er med på å sikre avrenningsområdet til den viktige elvekløfta langs Eldåa, noe som derfor er positivt også for arts mangfoldet der.

Særlig i øvre og vestre deler er innslaget av biologisk gamle trær høyt-nokså høyt, og trollsot- og gråstobeger opptrer her ikke uvanlig (underregistrert). Begge er oppført på rødlista som sårbare (VU). Det samme gjelder mest sannsynlig også knappålslav som i praksis nesten ikke er undersøkt, selv om enkelte slike er funnet inkludert rustdoggnål (NT). Det kan derfor påregnes at en del flere rødlistearter i disse artsgruppene. Dette gjelder særlig i de mindre påvirkta områdene og i

de fuktigere delene langs Eldåa og langs de større bekkene. På gamle seljetrær i regionen, er det gjort funn av flere kre- vende knappenålslav som for eksempel smalhodenål (VU). Det kan ikke utelukkes at denne og lignende arter finnes på de gamle seljetrærne som spredt finnes, da dette elementet ikke er undersøkt i området. I ett kjerneområdet er det nokså rike forekomster av gryntjafs (NT) som har sitt Norske kjerneområde i høyere liggende eldre skog i Oppland med tilgrensede deler av Hedmark.

Lokaliteten har også viktige kvaliteter for arealkrevende arter knyttet til gammel naturskog, men også for forstyrrelsessår- bare rovfuglarter og villrein. Villrein bruker hele området, også de østre deler og stier brukt av villrein ble sett flere steder sammen med spor. Ett sted i skogen ble også arten observert. Lavskrike ble hørt én gang, og noe overraskende ble den ikke observert. Dette kan kanskje skyldes at den fortsatt hadde unger som ikke hadde forlatt reiret. Området er egnet for arten gjennom større arealer eldre granskog og i praksis fravær av hytter. Nøtteskrike ble ikke observert, og arten fortren- ger lavskrike. Tretåspett ble observert flere steder, og hakkemerker finnes jevnt og spredt. Området har klare kvaliteter for denne naturskogsarten.

Totalt sett konkluderes det med at området har relativt store og viktige kvaliteter for naturskogsarter.

*Tabell: Artsfunn i Eldåa (utv). Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at arts- funnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.*

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste- status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-om- råde (nr)
Fugler	Picoides tridactylus	tretåspett		1	1
	Perisoreus infaustus	lavskrike		1	1
	Emberiza schoeniclus	sivspurv	NT	1	7 ₁
Karplanter	Moneses uniflora	olavsstake		100	100
	Petasites frigidus	fjellpestrot		10	10
Sopper	Climacocystis borealis	vassskjue		5	5
	Cystostereum murrayi	duftskinn		9	9
	Fomitopsis rosea	rosenkjue	NT	5	5
	Leptoporus mollis	kjøttkjue		2	2
	Meruliopsis taxicola	blodkjue		1	1
	Onnia leporina	harekjue	NT	4	1 ₄
	Phellinus chrysoloma	granstokkjue		5	5
	Phellinus ferrugineofuscus	granrustkjue		1	1
	Phellinus nigrolimitatus	svartsonekjue	NT	52	1 ₂₆ 7 ₂₆
	Phellinus viticola	hyllekjue		3	3
	Phlebia centrifuga	rynkeskinn	NT	5	1 ₅
	Pseudographis pinicola	gammelgranskål			
	Skeletocutis chrysella	fjellgrankjue	VU	2	5 ₁ 7 ₁
	Skeletocutis odora	sibirkjue	VU	1	1 ₁
	Veluticeps abietina	praktbarksopp		1	7 ₁
Lav	Alectoria sarmentosa	gubbeskjegg	NT	1000	1000
	Bryoria nadvornikiana	sprikeskjegg	NT	10	10
	Evernia mesomorpha	gryntjafs	NT	10	7 ₁₀
	Hypogymnia bitteri	granseterlav	NT	12	12
	Lobaria pulmonaria	lungenever		10	10
	Lobaria scrobiculata	skrubbenever		10	10
	Nephroma bellum	glattvrenge		2	2
	Nephroma parile	grynvrenge		3	3
	Chaenotheca gracillima	langnål		2	2
	Cyphelium inquinans	gråsobeger	VU	8	5 ₄ 7 ₄
	Cyphelium karelicum	trollsobeger	VU	4	5 ₂ 7 ₂
	Sclerophora coniophaea	rustdoggnål	NT	5	5

Avgrensing og arrondering

Området er for det meste godt arrondert ved at reservatforslaget omfatter alt areal nedenfor fjellet og følger fylkesgrensa i vest. De indre delene i vest har lave skogvernverdier, og det er derfor to muligheter som er vist i kartet som alternative avgrensningsforslag. Det primære forslaget er å utelate de store arealene med bjørkeskog og fjellhei i vest, og det andre er å innlemme hele dalføret vest til fylkesgrensa. Man mister knapt noen skogvernverdier ved å utelate dette indre arealet. Avgrensningen på statlig grunn er også god ved at all gjenværende eldre skog som utgjøre én enhet er inkludert. Lengst i nord grenser statskogdelen mot annen eldre skog som fortsetter videre mot Gålåseter og kløfta Langgårds-Eldåa, se eget faktaark. De største svakhetene mht. arronderingen er på sørsiden av Eldåa, selv om eldre skog sørøst for Søndre Messeltsætra helst også burde vært inkludert. Sør for Eldåa er det større areal med gammel naturskog utenfor dagens reservat. Dette både langs Eldåa hvor reservatet for øvrig er svært snaut avgrenset i forhold til dokumenterte naturverdier (særlig ved at Søndre Eldåa ikke er inkludert) og også på begge sider av veien til Nordre Messeltsætra. Videre er det også gammel naturskog fra og med Mårgranåsen til og med øst og sør for Heievola. En ev. innlemmelse av disse arealene ville være positivt ved en klar forbedring av arronderingen av verneområdet, at det inkluderes mer produktiv og lavereliggende skog, og at også furuskog ville ha blitt inkludert. Samtidig vil andelen gammelskog øke nokså betraktelig. Enkelte steder her finnes riktignok enkelte mindre og halvstore ferske hogstflater, men fortsatt domineres disse områdene klart av eldre naturskog. I forhold til tilbudt areal, anbefales det at seterområdet og noe av bjørkeskogen i dets nærhet på Nordre Messeltsætra utelates. Videre er et mindre areal som allerede ligger innenfor Eldåa naturreservat utelatt samtidig som forslaget er dratt mot flatekant opp mot Nordre Messeltsætra. Sør for Mårgranåsen er grensa trukket mot eiendomsgrensa i sør noe som også medfører at et parti med eldre skog også innlemmes.

Andre inngrep

Det finnes få tekniske inngrep innenfor området. I fra Søndre Messeltsætra går det en lavstandard skogsbilvei noen kilometer inn i verneforslaget. Dette utgjør et begrenset inngrep som i nevneverdig grad ikke påvirker kjente naturverdier. Myrene i området viser ikke tegn på diking.

Vurdering og verdisetting

Lokaliteten er et verdifullt område beliggende i nordboreal sone, og har viktige kvaliteter i form av størrelse i kombinasjon med eldre naturskog av gran. At det i tillegg ligger i tilknytning til et eksisterende naturreservat med komplementære naturkvaliteter, øker verdien. Området ligger også i en kjerneregion i Sør-Norge for gammel fjellskog (både gran- og furu) som strekker seg langs fylkesdelet fra Atndalen i nord til Åstadalen i sør. Et vern av området vil være et viktig bidrag til å sikre viktige områder i denne kjerneregionen, og vil også kunne medføre at avstanden mellom Imsdalen naturreservat og Eldådalen naturreservat reduseres. Trolig finnes ytterligere muligheter for å redusere denne avstanden da det fortsatt i stor grad finnes eldre sammenhengende fjellskog mellom disse.

Området oppfyller flere mangler ved skogvernet i Norge og har samlet sett en nokså god mangeloppgylling. Av generelle mangler oppfyller området godt «gjenværende større forekomster av gammel skog med preg av urskog eller skog under overveiende naturlig dynamikk.» Selv om en nokså stor del av området består av myr og bjørkeskog, finnes det temmelig store arealer med granskog som er under naturlig småskaladynamikk. Innslaget av urskogsnaer skog er dog liten.

Totalarealet er om lag 17,5 km² på privateid grunn (alternativt 35 km²) og 4,5 km² på Statsgrunn. Selv om en nokså stor andel av dette er myr, fjell og uproduktiv bjørkeskog, er det sannsynlig at området også fanger opp den generelle mangelen (de aller største gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende skogområdene), samt andre store områder med minst 10 km² produktiv skog. Det er ikke gjort beregninger av andelen produktiv skog, men mest sannsynlig er denne mer enn 10 km².

Området kan også i middels grad sies å oppfylle (særlige når potensialet for knappenålslav tas med i vurderingen) «viktige forekomster av rødlistearter, dvs. områder med konsentrasjoner av slike arter med et omfang egnet til forvaltning ved områdevern». Så langt er det funnet 14 rødlistearter hvorav fire true arter (sibirkjuke, fjellgrankjuke, trollsotbeger og gråso-tbeger). Dette er i praksis utelukkende arter knyttet til høyereliggende granskog og er relativt høyt, og mangfoldet av slike er tilnærmet komplett i forhold til hva man vente å finne. At området mangler furuskog bør ikke telle mot vern av området, da man naturlig nok er avhengig av å sikre områder med gammel granskog der slikt finnes om man ønsker nettopp på å sikre denne delen av arts mangfoldet knyttet til naturskog.

Selv om området har en del innslag av høgstaudegranskog som er en nær truet (NT) naturtype, er mangeloppgnåelsen i forhold til den generelle mangelen «gjenværende, forholdsvis intakte forekomster av rike skogtyper som kalkskog, (lågurt-skog) og høgstaudeskog» liten og begrensa.

Av regionale mangler i Øst-Norge oppfyller området til en viss grad mangelen i nordboreal sone «høgstaudeskog» og «boreal naturskog, særlig granskog rik på dødved».

I NINA rapport 535 «Naturfaglig evaluering av norske verneområder» på side 166, punkt 8.2 Mangler ved dagens verneområder-mangler ved verneområdenes dekning av norsk naturvariasjon, heter det at: «Det er en klar underdekning av vernet skogareal i alle regioner og mest for Øst-Norge, spesielt av barskog og myrskog.» Området vil på en nokså god måte bidra til økt vernedekning i en nasjonal viktig kjerneregion for gammel fjellskog hvor nettopp en nokså høy andel av verneområder er en av de viktigste argumentene for ytterligere verneområder. I verneevalueringene er en konsentrasjon av verneområder til regioner med høy andel naturskog på landskapsnivå ett av de bærende prinsipp.

Området har en noe begrensa andel kjerneområder, men kvalitetene utenfor disse er ikke i spesielt stor grad svakere enn innenfor, og dette matix-arealet har derfor gjennomgående nokså høye verdier. Området scorer høyt (***) på urørthet, gamle bartre og størrelse. På dødved mengde, gamle løvtrær (på grensen til ***), kontinuitet og rikhet scorer det middels (**) og det scorer lavere (*) på topografisk variasjon og treslagsfordeling.

Området ligger i det øvre sjiktet av regionale to-stjerners områder, og ville ved inkludering av påpekte mangler under arrondering nokså raskt kunne bli et nasjonalt verneverdig område. Om hele kløftemiljøet dokumentert i bekkekløft-prosjektet i tillegg sikres, vil området mest sannsynlig være et nasjonalt verneverdig område, og spesielt verdifullt (****).

På dette grunnlag vurderes området i dag isolert sett å være regionalt verneverdig (**).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Eldåa (utv). Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørt-het	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bar-trær	Gamle løv-trær	Gamle edel-løvtrær	Tre-slags-fordeling	Topo-grafisk-variasjon	Vegeta-sjons-variasjon	Rik-het	Arter	Stør-relse	Arron-dering	Samlet verdi
1 Halvmilåsen nord	***	**	**	*	*	—	*	*	**	**	**	—	—	**
2 Halvmilåsen	***	*	**	**	*	—	*	*	*	*	*	—	—	**
3 Halvmilåsbekken	***	**	***	***	*	—	*	*	*	*	*	—	—	***
4 Lokkarbakken	***	**	**	**	**	—	*	*	*	*	*	—	—	**
5 Eldådalen sørvest	***	**	***	***	***	—	*	*	*	**	***	—	—	***
6 Foringsbekken	***	**	**	**	**	—	*	*	*	**	*	—	—	**
7 Bubekken	***	**	**	***	**	—	*	*	*	**	***	—	—	***
Samlet vurdering	***	**	**	***	**	—	*	**	**	**	**	***	**	**

Referanser

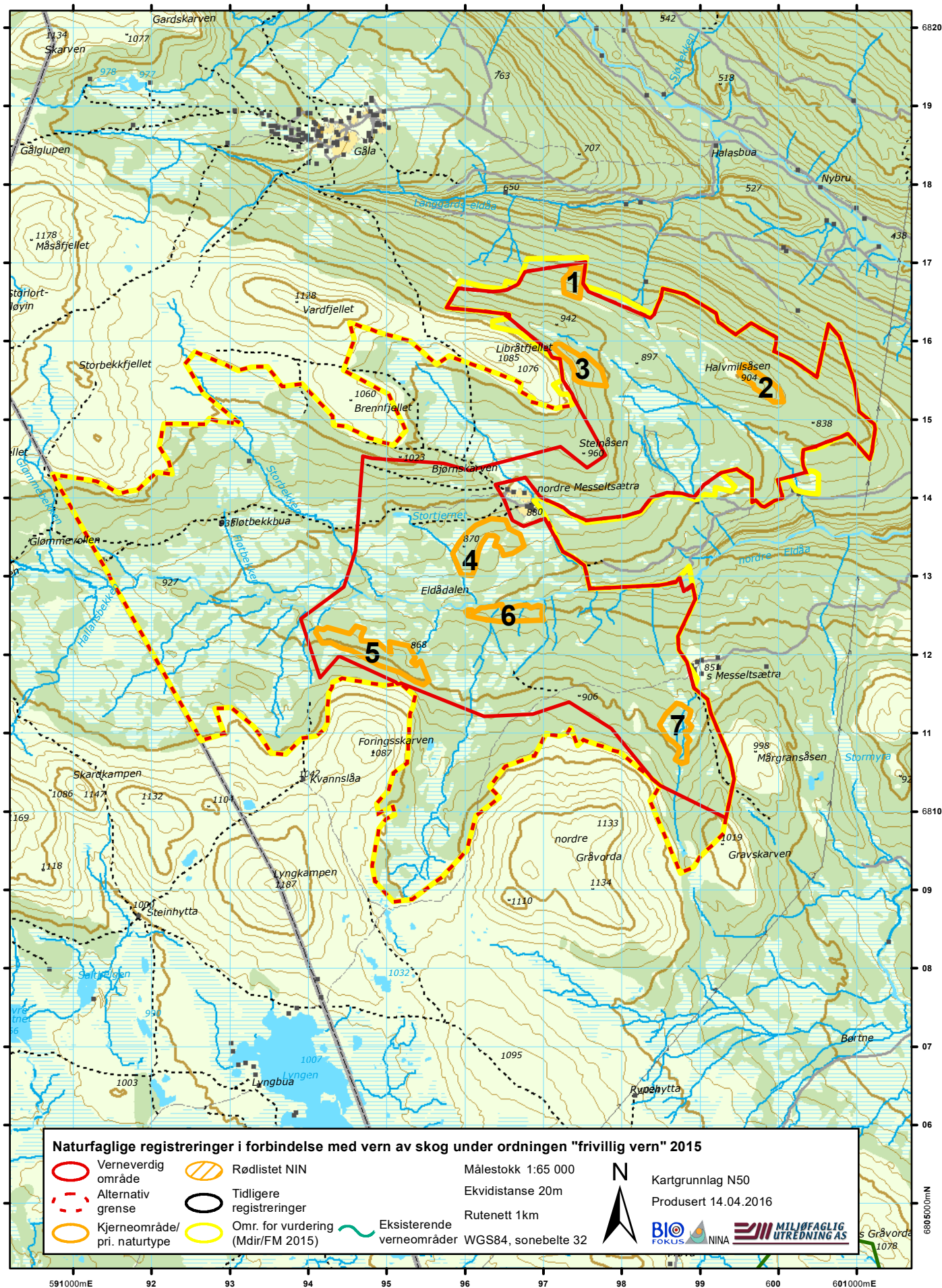
Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. og Storeid, S-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. NINA rapport 535. 177 s. + vedlegg.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA Oppdragsmelding 769: 1-9.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Hofton T. H., Olsen K. M., Oldervik F. G., Oldervik F. G. 2008. Naturverdier for lokalitet Eldåa, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, Hedmark. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

Manninen, O. 2009. Eldådalen area. 7 s. upublisert.

Bilder fra området Eldåa (utv)

Utsikt over eldre skog ved myrområdene sør for punkt 897 m.o.h. Sørlige deler av Eldådalen i bakgrunnen. Foto: Rein Midteng

I kjerneområdet ved Halvmilsbekken, er skogen urskogs nær men glissen. Foto: Rein Midteng

Gråsbeger (VU). Foto: Rein Midteng

På statsgrunn under nordre deler av Libråtefjellet står det igjen eldre granskog. Foto: Rein Midteng